

Ligesom den Gang, skal jeg her erklære, at vi kunne slutte os til det foreliggende Lovforslag. Som det vil erindres, fremkomder for et Par Aar siden under Finanslovbehandling fra flere Landmænd Udtalelser, der gik i Retning af at udtrykke den Opfattelse, at man meget vel kunde undvære en Del af de Bevillinger, der paa Finansloven ydedes til Landbrugets Fremme. Det var en Opfattelse, der, saa vidt man kunde forstaa, gjorde sig gældende rundt omkring indenfor Landbruget, og naar Landbrugets Mænd mente, at det kunde undvære en Del af de Summer, det hidtil havde faaet, var det ganske klart, at der ikke var noget i Vejen for, at vi fra vor Side kunde slutte os til de Bestræbelser, der gik i Retning af at indføre Besparelser. Dog ønsker jeg at sige, at naar vi gaa med til at indføre disse Besparelser, skal det ikke opfattes som et Udtryk for, at vi fra vor Side ønske at komme ned til det mindst mulige paa disse Omraader. Jeg udtalte for 2 Aar siden — og jeg ønsker at gentage det i Dag —, at vi se saaledes paa denne Sag, at naar vi skulle bedømme den Stilling, som vort Landbrug indtager, og vurdere hele den Betydning, som det har i vort Lands økonomiske Liv, kunne vi ikke med Rette sige, at det er store Bevillinger, der af Statskassen ydes til Landbrugets Fremme. Men naar man er kommen til den Overbevisning, at man uden at skade noget som helst kan gaa til en Reduktion af disse Bevillinger, bør man naturligvis gennemføre en saadan.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, men kun ganske kort sige, at jeg fra det Øjeblik, jeg saa det, har haft den Opfattelse, at det vanskeligste Punkt at komme over ganske sikkert vilde være Spørgsmaalet om Tilskuddet til de lokale Dyrskuer, og det fremgaar, synes jeg, ogsaa af den Tale, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) nu holdt. Jeg vil henstille, at man i det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, hvis det anses for nødvendigt, fremdeles at støtte de lokale Dyrskuer i samme Udstrækning som hidtil, for at imødekomme dette kommer ind paa Tanken om at stryge lidt mere af Tilskuddet til Hesteavlforeninger, end der her er Tale om at stryge. Jeg tror, at man uden at skade noget som helst og uden at slaa noget som helst i Stykker af det, der har Betydning for Landbruget, ganske kunde undlade at yde Tilskud til disse Foreninger, idet de Opgaver, der røgtes af dem,

meget vel kunde røgtes, uden at Staten behøvede at yde Tilskud dertil. Endvidere er jeg tilbøjelig til at tro, at man uden at slaa noget i Stykker af det, der bør bevares, kunde indføre yderligere Besparelser i de Bevillinger, der ydes til Statstyre- og Statshingsteskuer. Jeg udtalte mig ganske kort herom for 2 Aar siden, og jeg gentager, at efter min Opfattelse maa alene dette, at Ejeren af en Hingst eller en Tyr paa et Statsskue faar det Prædikat paa Dyret med hjem, at det hører til første Klasse, betyder saa meget for ham, at han meget vel kunde undvære det Tilskud i Penge, som det offentlige nu yder. Jeg vil henstille, at man tager dette under Overvejelse, hvis man mener, at det er nødvendigt at give noget mere til de lokale Dyrskuer, end der efter Lovforslaget er Tale om at give.

I det væsentlige slutter jeg mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) fremsatte med Hensyn til Betydningen af Staldbedømmelse. Jeg har lagt Mærke til, at man rundt omkring i Husmandsforeningerne i de senere Aar har interesseret sig meget stærkt for denne Sag, og det er, saa vidt jeg kan se, den almindelige Opfattelse omkring i Landet, at der hidtil har været taget alt for lidt Hensyn dertil. Det vil ganske sikkert have Betydning, om man i Fremtiden kom ind paa at tage mere Hensyn til dette Spørgsmaal, og jeg ønsker, at det maa ske.

I øvrigt skal jeg blot udtale, at vor Gruppe vil være med til i det Udvalg, der sandsynligvis bliver nedsat, velvilligt at overveje de Spørgsmaal, der komme til at foreligge, og velvilligt overveje ogsaa de Henvendelser, der eventuelt maatte fremkomme fra de interesserede Organisationer ude omkring i de forskellige Landsdele. — Sluttelig skal jeg blot sige, at det er min Opfattelse, at som Helhed vil Landbruget meget vel kunne taale de Besparelser, som her ere foreslaede. Jeg tror ikke, de ville genere noget Sted af nogen Betydning; jeg tror f. Eks. ikke, at de ville genere i den Grad, som f. Eks. de forhøjede Jernbanetakster have generet og ville genere Landbruget i de kommende Tider. Men det er naturligvis et Spørgsmaal, som der her ikke er Lejlighed til at komme dybere ind paa. Jeg ønsker blot at udtale dette som min Opfattelse.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen),